

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlášené: 16.10.1948 Časová verzia predpisu účinná od: 24.10.1948 do: 31.07.1950

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

232

Z á k o n

zo dňa 6. októbra 1948

o Štátnom súde.

Národné zhromaždenie republiky Československej sa uznieslo na tomto zákone:

Hlava prvá.

Organizácia Štátneho súdu.

§ 1.

Zriadenie Štátneho súdu.

Pre celé územie Československej republiky sa zriaďuje Štátny súd so sídlom v Prahe.

§ 2.

Zloženie Štátneho súdu.

Štátny súd sa skladá z prezidenta a z potrebného počtu viceprezidentov, občianskych a vojenských sudcov z povolania a sudcov z ľudu.

§ 3.

Systemizácia.

(1) Služobné miesto prezidenta Štátneho súdu sa systemizuje v I. stupnici funkčného služného (v 1. platovej stupnici vojenských gážistov), služobné miesta viceprezidentov sa systemizujú v II. stupnici funkčného služného (v 2. platovej stupnici vojenských gážistov).

(2) Služobné miesta predsedov senátov sa systemizujú v III. stupnici funkčného služného (v 2. platovej stupnici vojenských gážistov), služobné miesta ostatných sudcov z povolania v IV. stupnici funkčného služného (v 3. platovej stupnici vojenských gážistov).

(3) Počet služobných miest sudcov, uvedených v odsekoch 1 a 2, určí a systemizáciu služobných miest ostatných zamestnancov Štátneho súdu schvaľuje vláda, a to v oboch prípadoch na návrh ministrov spravodlivosti a národnej obrany.

Prideľovanie sudcov na Štátny súd.

§ 4.

Ministri spravodlivosti a národnej obrany môžu na návrh prezidenta Štátneho súdu prechodne prideliť ku službe na Štátny súd sudcov v VI. alebo vyššej stupnici funkčného služného alebo

vojenských sudcov v 4. alebo vyššej platovej stupnici vojenských gážistov. Proti vôli prideleného sudcu smie pridelenie trvať najviac jeden rok.

Sudcovia z ľudu.

§ 5.

(1) Sudcov z ľudu vymenúva vláda na návrh krajských národných výborov na obdobie jedného roku. Sudcov z ľudu z vojenských osôb v činnnej službe (§ 21, ods. 2 a 3) vymenúva vláda z osôb navrhnutých ministrom národnej obrany. Po uplynutí jednoročného obdobia možno tie isté osoby znovu vymenovať.

(2) Na úrad sudcu z ľudu možno povolať len toho, kto je zapísaný do stálych voličských zoznamov, prekročil tridsaťpäť, avšak nie šesťdesiat rokov. Sudcom z ľudu na Najvyššom súde (§ 23, ods. 2) môže byť len osoba znala práva.

(3) Za sudcov z ľudu nech sa nepovolávajú prezident republiky, členovia zákonodárnych zborov, vlády a Zboru povereníkov, sudcovia z povolania, konceptní úradníci úradu verejnej obžaloby, obhajcovia vo veciach trestných a duchovní.

(4) Prijat' a zastávať úrad sudcu z ľudu je občianskou povinnosťou. Odmietnuť úrad sudcu z ľudu alebo sa ho vzdať možno len z dôležitých dôvodov; o tom rozhoduje rada Štátneho súdu (§ 20), u Najvyššieho súdu senát (§ 23, ods. 1).

§ 6.

Sudcovia z ľudu hlasujú pred sudcami z povolania, a to starší pred mladším.

§ 7.

(1) Ak poruší sudca z ľudu bez závažných dôvodov svoju povinnosť, uloží mu predseda senátu ako poriadkový trest pokutu do 10.000 Kčs a podľa okolností tiež náhradu trov zmareného pojednávania.

(2) Proti rozhodnutiu, ktorým bola uložená poriadková pokuta alebo náhrada trov zmareného pojednávania podľa odseku 1, môže si postihnutý sťažovať do troch dní. O sťažnosti rozhodne rada Štátneho súdu (§ 20) a ak ide o sudcu z ľudu na Najvyššom súde, senát (§ 23, ods. 1).

§ 8.

Sudcom z ľudu prislúcha náhrada, ktorú určí vláda nariadením.

§ 9.

Prísaha sudcov z ľudu.

Sudca z ľudu sľúbi do rúk prezidenta Štátneho súdu prísahou, že bude zachovávať zákony a nariadenia, vykladať ich v duchu ústavy i zásad ľudovodemokratického zriadenia a rozhodovať nestranne. Sudcovia z ľudu činní na Najvyššom súde (§ 23, ods. 2) zložia prísahu do rúk prvého prezidenta Najvyššieho súdu.

§ 10.**Správa Štátneho súdu.**

(1) Prezident Štátneho súdu vedie Štátny súd, dozerá na jeho činnosť a je vo veciach súdnej správy služobným predstaveným všetkých zamestnancov činných u Štátneho súdu. Služobným úradom vojenských sudcov je Štátny súd, ich osobným úradom je Ministerstvo národnej obrany.

(2) Ak bráni prezidentovi Štátneho súdu vo výkone pôsobnosti nejaká prekážka, vykonáva jeho pôsobnosť viceprezident Štátneho súdu v služobnom poradí najstarší.

(3) Účtovnú službu pre Štátny súd vykonáva uctáreň Ministerstva spravodlivosti. Pre zvyšok kalendárneho roku 1948 robí tak uctáreň zemského súdu.

§ 11.**Inštančný porad a dozor v správnych veciach.**

(1) V správnych veciach Štátneho súdu rozhoduje v inštančnom poradí minister spravodlivosti.

(2) Dozor nad správou Štátneho súdu vykonáva minister spravodlivosti.

Verejný obžalobca.**§ 12.**

(1) Na úkony verejnej obžaloby, ustanovené trestným poriadkom a predpismi ho meniacimi a doplňujúcimi, sa zriaďuje pri Štátnom súde Štátna prokuratúra.

(2) Členovia Štátnej prokuratúry sú štátny prokurátor a štátni viceprokurátori.

(3) Služobné miesto štátneho prokurátora sa systemizuje v II. stupnici funkčného služného (v 2. platovej stupnici vojenských gážistov), služobné miesta štátnych viceprokurátorov v III. stupnici funkčného služného (v 2. platovej stupnici vojenských gážistov).

(4) Počet služobných miest štátnych viceprokurátorov určí vláda na návrh ministrov spravodlivosti a národnej obrany.

§ 13.

Minister spravodlivosti môže na návrh štátneho prokurátora prechodne prideliť k službe na Štátnu prokuratúru konceptných pragmatikálnych úradníkov štátnych zastupiteľstiev a sudcov, a po dohode s ministrom národnej obrany tiež dôstojníkov justičnej služby. Proti vôli prideleného sudcu smie pridelenie trvať najviacej jeden rok.

§ 14.

(1) Štátny prokurátor vedie Štátnu prokuratúru, dozerá na jej činnosť, prikazuje pracovné úlohy jednotlivým jej členom a je služobným predstaveným všetkých zamestnancov činných na Štátnej prokuratúre; je podriadený priamo ministrovi spravodlivosti.

(2) Ak bráni štátnemu prokurátorovi vo výkone pôsobnosti nejaká prekážka, vykonáva jeho pôsobnosť štátny viceprokurátor v služobnom poradí najstarší.

§ 15.

Kancelárske a zriadenecké práce na Štátnej prokuratúre vykonávajú zamestnanci Štátneho súdu príslušnej kategórie.

§ 16.

Služobné príjmy zamestnancov Štátnej prokuratúry vymeriava a poukazuje Štátny súd; vypláca ich účtáreň Ministerstva spravodlivosti.

Hlava druhá.**Príslušnosť Štátneho súdu a všeobecné ustanovenia.****§ 17.****Príslušnosť Štátneho súdu.**

(1) Štátnemu súdu patrí konať a rozhodovať o týchto trestných činoch podľa zákona zo dňa 6. októbra 1948, č. 231 Sb., na ochranu ľudovodemokratickej republiky:

- a) o zločinoch, ak ustanovuje na ne zákon trest smrti alebo trest na slobode dlhší ako desať rokov,
- b) o iných zločinoch alebo prečinoch, ak verejný obžalobca navrhne (§ 12) pojednávanie veci pred Štátnym súdom; ale ak sa začalo o čine konanie u súdu inak príslušného, možno urobiť taký návrh, len pokiaľ sa súd neodoberie uznieť sa o rozsudku.

(2) Právomoc Štátneho súdu sa vzťahuje i na osoby podrobené vojenskej súdnej právomoci.

(3) Ak sa zbíha s trestným činom, o ktorom patrí podľa odseku 1 súdiť Štátnemu súdu, iný súdne trestný čin, koná a rozhoduje aj o tomto trestnom čine Štátny súd. Štátny súd môže však na návrh verejného obžalobcu túto vec vylúčiť a odkázať ju súdu inak príslušnému. Ak sa zastaví trestné konanie pre čin, ktorý patrí súdiť Štátnemu súdu, ešte pred hlavným pojednávaním, postúpi Štátny súd vec súdu inak príslušnému na konanie o ostávajúcom trestnom čine; to môže urobiť aj vtedy, ak sa zastaví trestné konanie pre taký čin pred skončením hlavného pojednávania.

§ 18.**Podporná platnosť trestného poriadku a trestných zákonov.**

(1) Pokiaľ tento zákon inak neustanovuje, platia v konaní pred Štátnym súdom primerane ustanovenia trestného poriadku zo dňa 23. mája 1873, č. 119 r. z., v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich.

(2) Ustanovenie § 51, ods. 5 tr. ř. platí v konaní pred Štátnym súdom obdobne. Ak sa vykonáva u Štátneho súdu trestné konanie proti osobe podrobenej inak vojenskej súdnej právomoci, použije sa trestné právo platné pre vojsko.

§ 19.**Vyšetrojúci sudcovia.**

Prezident Štátneho súdu určí zo sudcov z povolania, pôsobiacich u Štátneho súdu, potrebný počet vyšetrojúcich sudcov.

§ 20.**Rada Štátneho súdu.**

(1) Rada Štátneho súdu sa skladá z predsedu, ktorým je prezident alebo viceprezident Štátneho súdu, a zo dvoch sudcov z povolania, z ktorých jeden je vojenským sudcom.

(2) Pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, robí rada Štátneho súdu rozhodnutia a opatrenia, ktoré v konaní pred krajskými súdmi patrí radnej komore alebo zborovému súdu druhej stolice.

Senáty Štátneho súdu.**§ 21.**

(1) Senáty Štátneho súdu sú päťčlenné. Predseda a dvaja členovia sú sudcovia z povolania, dvaja členovia sú sudcovia z ľudu. Sudcovia z ľudu sa však okrem hlavného pojednávania zúčastňujú na rozhodovaní, len kde to zákon výslovne ustanovuje.

(2) Ak sa vykonáva trestné konanie len proti osobám podliehajúcim inak vojenskej súdnej právomoci, sú predseda a dvaja členovia senátu z vojenských sudcov a ďalší dvaja členovia, sudcovia z ľudu, z vojenských osôb (§ 5, ods. 1).

(3) Ak sa vykonáva spoločné trestné konanie proti osobám, z ktorých niektorá podlieha inak vojenskej súdnej právomoci, je jedným členom senátu vojenský sudca, ak nie je vojenským sudcom už predseda. Jedným sudcom z ľudu musí byť vojenská osoba (§ 5, ods. 1).

(4) Ak sa vykonáva trestné konanie pre niektorý čin, uvedený v druhej hlave zákona č. 231/1948 Sb., a ak nejde o osobu podrobenú vojenskej súdnej právomoci, je vojenský sudca jedným členom senátu.

§ 22.

(1) Senáty a radu Štátneho súdu zostaví prezident Štátneho súdu začiatkom kalendárneho roku na celý tento rok.

(2) Prezident Štátneho súdu je oprávnený predsedať ktorémukoľvek zasadnutiu senátu, pokiaľ vo veci, o ktorú ide, nie je vylúčený.

§ 23.**Senáty Najvyššieho súdu.**

(1) Najvyšší súd vykonáva súdnu moc vo veciach, v ktorých rozhodoval v prvej stolici Štátny súd, v päťčlenných senátoch, zložených z troch členov Najvyššieho súdu, z ktorých jeden predseda, a z dvoch členov Najvyššieho vojenského súdu ako prísediacich.

(2) Ak rozhoduje Najvyšší súd o opravnom prostriedku (mimoriadnom opravnom prostriedku) proti rozhodnutiu, na ktorom sa zúčastnili sudcovia z ľudu, súdi v senátoch rozšírených o dvoch sudcov z ľudu.

(3) Senáty, uvedené v odsekoch 1 a 2, zostavuje začiatkom každého roku prvý prezident Najvyššieho súdu po dohode s prezidentom Najvyššieho vojenského súdu.

§ 24.**O vylúčení a odmietaní sudcov.**

(1) Sudca z ľudu je vylúčený a môže byť odmietnutý z tých istých dôvodov, pre ktoré je vylúčený alebo môže byť odmietnutý sudca vo veciach trestných. Z rozhodovania na hlavnom pojednávaní je vylúčený aj sudca, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní rady Štátneho súdu o prípustnosti obžaloby (§ 30, ods. 2).

(2) Ak odmieta obžalovaný sudcu, povolaného rozhodovať na hlavnom pojednávaní, musí tak urobiť najneskoršie do troch dní po oznámení mien členov (náhradníkov) senátu (§ 33, ods. 3).

(3) O odmietnutí členov Štátneho súdu rozhoduje rada Štátneho súdu, o odmietnutí členov senátu Najvyššieho súdu senát (§ 23, ods. 1) bez účasti odmietaného sudcu; so súhlasom odmietaného sudcu môže však prezident Štátneho súdu (prvý prezident Najvyššieho súdu) vybaviť odmietnutie tým, že vec, o ktorú ide, prideli inému sudcovi, po prípade určí na miesto neho za člena senátu iného sudcu.

§ 25.**Poškodený.**

Poškodený sa nemôže pripojiť k trestnému konaniu (§ 47 tr. ř.) pred Štátnym súdom.

§ 26.**Obhajoba.**

(1) V konaní pred Štátnym súdom môže byť obhajcom len osoba oprávnená obhajovať pred občianskym alebo vojenským súdom, zapísaná do osobitného zoznamu, ktorý zostaví a vedie Ministerstvo spravodlivosti v dohode s Ministerstvom národnej obrany.

(2) Ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest smrti alebo trest na slobode dlhší ako päť rokov, alebo ak sa vykonáva trestné konanie proti neprítomnému obžalovanému (§ 40), musí mať obžalovaný pre hlavné pojednávanie a pre opravné konanie obhajcu. Ak si nevezme obhajcu sám, alebo ak mu ho nevezme ten, kto má právo vziať mu obhajcu, určí mu obhajcu súd.

§ 27.**Výroky iného súdu o nepríslušnosti.**

Ak je iný súd po tom, čo bol obvinený právoplatne daný pod obžalobu, tej mienky, že vec patrí pred Štátny súd, vysloví uznesením, proti ktorému niet opravného prostriedku, svoju nepríslušnosť a zašle spisy Štátnej prokuratúre (§ 12); štátny prokurátor podá do osem dní Štátnemu súdu obžalobný spis alebo urobí iné návrhy. V konaní pred porotným súdom urobí toto uznesenie súdny zbor.

§ 28.**Spory o príslušnosť.**

(1) Ak vznikne medzi Štátnym súdom a iným súdom spor o príslušnosť, rozhodne ho po vypočutí verejného obžalobcu (§ 12) rada Štátneho súdu.

(2) Výrok rady Štátneho súdu, ktorým vysloví nepríslušnosť Štátneho súdu, je záväzný pre všetky sudy, iba ak by sa skutkový podklad tohto výroku podstatne zmenil po rozhodnutí Štátneho súdu.

Hlava tretia.
Konanie pred Štátnym súdom.

§ 29.
Všeobecná zásada o konaní.

O konaní pred Štátnym súdom platia, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, obdobne ustanovenia trestného poriadku o konaní pred krajskými súdmi.

Konanie o obžalobe.

§ 30.

(1) Obžalobný spis sa podáva u predsedu senátu. Ak nebol obžalobný spis predložený v predpísanom počte výtlačkov alebo ak treba odstrániť nejakú inú formálnu vadu, predseda senátu vráti obžalobný spis verejnému obžalobcovi, aby vadu odstránil.

(2) Obžalobné konanie sa nevykoná. Ak má však predseda senátu pochybnosť o príslušnosti Štátneho súdu, prípustnosti obžaloby (§ 213 tr. ř.) alebo o dôvodnosti nariadenia alebo ďalšieho trvania väzby, predloží spisy rade Štátneho súdu, aby o tom rozhodla.

(3) Okrem prípadu, uvedeného v odseku 2, veta druhá, predseda senátu rozhodne o väzbe a dá doručiť obžalobný spis obvinenému. Ak je obvinený vo väzbe, doručí sa mu obžalobný spis do dvadsaťštyri hodín od jeho podania u súdu. Ak sa nariadi na obvineného väzba na návrh urobený v obžalobnom spise, dodá sa mu obžalobný spis do dvadsaťštyri hodín od nariadenia väzby.

§ 31.

(1) Ak uzná rada Štátneho súdu (§ 30, ods. 2), že Štátny súd je nepríslušný, zašle spisy príslušnému súdu.

(2) Ak je rada Štátneho súdu tej mienky, že by sa zistením určitej skutočnosti mohlo predísť konaniu hlavného pojednávania, dá ho previesť vyšetrojúcim sudcom, prv než rozhodne. Ak je tu niektorý dôvod, pre ktorý obžaloba nie je prípustná, rada Štátneho súdu konanie zastaví; ale ak sa týka dôvod, pre ktorý obžaloba nie je prípustná, len niektorých článkov obžaloby, zastaví trestné konanie pokiaľ ide o tieto články obžaloby.

(3) Ak nevysloví rada Štátneho súdu, že Štátny súd je nepríslušný, alebo ak nezastaví trestné konanie, preskúma dôvody väzby a vráti spisy predsedovi senátu, ktorý ďalej postupuje podľa § 30, ods. 3.

§ 32.

Právne účinky, ktoré zákon spojuje s tým, že obvinený bol právoplatne daný pod obžalobu, nastávajú doručením obžalobného spisu.

§ 33.
Príprava hlavného pojednávania.

(1) Hlavné pojednávanie sa koná v mieste, ktoré určí na návrh verejného obžalobcu predseda senátu so súhlasom prezidenta Štátneho súdu.

(2) Predseda senátu určí hlavné pojednávanie tak, aby obžalovanému zostala pre prípravu hlavného pojednávania lehota aspoň tri dni od doručenia predvolania. Túto lehotu možno skrátiť len so súhlasom obžalovaného.

(3) Zároveň s predvolaním na hlavné pojednávanie sa doručí obžalovanému zoznam členov (náhradníkov) senátu s poučením o práve ich odmietaf; v prípadoch povinnej obhajoby (§ 26, ods. 2) vyzve sa zároveň obžalovaný, aby oznámil súdu do troch dní spôsobilého obhajcu, ak neurobil tak dosiaľ (§ 26, ods. 1), inak že mu obhajcu určí súd.

§ 34.

Vylúčenie verejnosti.

(1) Okrem prípadov uvedených v trestnom poriadku verejnosť sa vylúči z hlavného pojednávania vtedy, ak by bolo verejným pojednávaním ohrozené štátne tajomstvo (§ 5, ods. 3 zák. č. 231/1948 Sb.).

(2) Ak bola verejnosť vylúčená z dôvodu uvedeného v odseku 1, predseda senátu prítomným zakáže vyjavovať nepovolaným osobám skutočnosti, o ktorých sa dozvedeli pri pojednávaní a poučí ich o ustanovení § 46. Na žiadosť verejného obžalobcu, ktorú netreba odôvodňovať, môže súd odoprieť prístup na hlavné pojednávanie dôverníkovi, ktorého si obžalovaný zvolil. Obžalovaný si môže v takom prípade zvoliť iného dôverníka, proti ktorému verejný obžalobca nemá námietky.

§ 35.

Rozhodovanie Štátneho súdu.

(1) Štátny súd rozhodne spravidla (§ 17, ods. 3) vo veci samej, i keď nadobudne presvedčenie, že o čine, ktorého sa obžalovaný dopustil, patrí súdiť inému súdu.

(2) Ak je Štátny súd názoru, že čin, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, má sa posudzovať podľa prísnejšieho zákonného ustanovenia, než je uvedené v obžalobnom spise, vypočúje prv obidve strany; ak je to potrebné pre prípravu obžaloby alebo obhajoby, odročí Štátny súd hlavné pojednávanie.

§ 36.

Opravné prostriedky.

(1) Rozsudku Štátneho súdu možno odporovať ako rozsudku krajského súdu. Iným rozhodnutiam Štátneho súdu možno odporovať, len pokiaľ tento zákon opravný prostriedok výslovne pripúšťa.

(2) O opravných prostriedkoch rozhoduje Najvyšší súd.

§ 37.

Obnova trestného konania.

(1) O návrhu na obnovu trestného konania rozhoduje Štátny súd za účasti sudcov z ľudu.

(2) Proti rozhodnutiu Štátneho súdu o návrhu na povolenie obnovy trestného konania možno si sťažovať do osem dní od doručenia rozhodnutia.

§ 38.**Odpustenie a zmiernenie trestu.**

(1) Rozhodnutia a návrhy, ktoré podľa ustanovení §§ 410 a 411 tr. ř. a podľa ustanovenia § 7, ods. 2 zákona zo dňa 3. mája 1934, č. 91 Sb., o ukladaní trestu smrti a o doživotných trestoch, prislúchajú súdu, robí senát Štátneho súdu alebo Najvyššieho súdu za účasti sudcov z ľudu.

(2) Rozhodnutie, náležiacie podľa § 410 tr. ř. zborovému súdu druhej stolice, robí senát Štátneho súdu za účasti sudcov z ľudu.

§ 39.**Výkon rozsudku.**

Robiť rozhodnutie a opatrenie o výkone rozsudku patrí vždy Štátnemu súdu samému.

§ 40.**Konanie proti neprítomným.**

Ak nemožno osobu podozrivú zo zločinu podľa zákona č. 231/1948 Sb. postaviť pred súd, pretože sa zdržuje v cudzine alebo sa vyhýba trestnému konaniu útekou alebo ukrývaním, alebo preto, že jej pobyt je neznámy, neprekáža to vykonávaniu trestného konania, vyneseniu rozsudku a výkonu trestu, pokiaľ to povaha trestu dopúšťa.

§ 41.

(1) Ak podá verejný obžalobca po skončení prípravného vyšetrovania na neprítomného (§ 40) obžalobu, predloží predseda senátu obžalobný spis rade Štátneho súdu na rozhodnutie podľa § 30, ods. 2 a na určenie obhajcu. Obžalobný spis sa doručí obhajcovi a vo výfahu sa uverejní vo forme zatykača. Predvolanie na hlavné pojednávanie sa uverejní v Úradnom liste republiky Československej.

(2) Obhajca, určený podľa predchádzajúceho odseku, zastupuje obžalovaného v ďalšom konaní a má rovnaké práva ako obžalovaný. Lehota na podanie opravných prostriedkov sa posudzuje u obhajcu samostatne, u obžalovaného a iných osôb, ktoré môžu podávať opravné prostriedky v prospech obžalovaného, podľa lehoty platnej pre obhajcu.

(3) Ak nastanú skutočnosti odôvodňujúce pokračovanie v konaní v neprítomnosti obžalovaného po podaní obžaloby alebo po vynesení rozsudku v prvej stolici, použije sa primerane ustanovenie odseku 2. Obhajcu, oprávneného zastupovať obžalovaného, určí vždy rada Štátneho súdu.

(4) Právoplatný rozsudok vynesенý v neprítomnosti obžalovaného uverejní sa vo výfahu v Úradnom liste.

(5) Pri uverejňovaní listín podľa odsekov 1 a 4 nech sa dbá na ustanovenie § 5 zákona zo dňa 13. mája 1936, č. 131 Sb., o obrane štátu.

§ 42.

(1) Ak osvedčí obžalovaný (§ 40), ktorý nebol vypočutý na hlavnom pojednávaní, že sa pre neodvratnú prekážku, ktorú nezavinil, nemohol na súd dostaviť, povolí rada Štátneho súdu na jeho žiadosť navrátenie do predošlého stavu.

(2) Žiadosť o navrátenie do predošlého stavu nemá spravidla odkladný účinok. Rada Štátneho súdu môže však z dôležitých dôvodov nariadiť, aby sa s výkonom rozsudku počkalo do rozhodnutia o žiadosti.

(3) Ak sa povolí navrátenie do predošlého stavu podľa ustanovenia odseku 1, koná sa nové hlavné pojednávanie.

Hlava štvrtá.

Prechodné a záverečné ustanovenia.

§ 43.

Návrh na vymenovanie sudcov z ľudu.

Dokiaľ nezačnú pôsobiť krajské národné výbory, navrhujú vymenovanie sudcov z ľudu zemské národné výbory, na Slovensku Povereníctvo vnútra.

§ 44.

Obhajcovia.

Dokiaľ nebude zostavený zoznam osôb, oprávnených obhajovať v konaní pred Štátnym súdom (§ 26), môžu v tomto konaní obhajovať len osoby zapísané do zoznamu, zostaveného podľa § 36, písm. b) zákona zo dňa 19. marca 1923, č. 50 Sb., na ochranu republiky, v znení zákona zo dňa 13. mája 1936, č. 130 Sb.

§ 45.

Konanie o činoch spáchaných pred účinnosťou zákona.

(1) Štátnemu súdu prislúcha konať a rozhodovať tiež o trestných činoch, o ktorých pred účinnosťou tohto zákona patrilo súdiť zborovým súdom druhej stolice ako súdom štátnym podľa § 1 zákona zo dňa 4. apríla 1935, č. 68 Sb., o hlavných súdoch ako súdoch štátnych, ako aj o zločine podľa § 6, č. 2 zák. č. 50/1923 Sb. a o zločine podľa § 6, č. 1 toho istého zákona, aj keď verejný obžalobca nenavrhuje, aby trest sa uložil podľa zákonnej sadzby vyššej než päť rokov.

(2) Ak trestné konanie sa začalo u zborového súdu druhej stolice ako súdu štátneho, avšak dosiaľ nebol vynesенý rozsudok v prvej stolici, pokračuje Štátny súd v konaní podľa tohto zákona; ak obžaloba nadobudla právnu moc, vezme ju Štátny súd za základ svojho rozhodovania.

(3) Ak bol v konaní pred zborovým súdom druhej stolice ako súdom štátnym alebo pred vojenským súdom už vynesенý rozsudok, skončí sa konanie podľa doterajších predpisov. Ak bude však rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvej stolice na nové pojednávanie, pokračuje v konaní Štátny súd podľa ustanovení tohto zákona.

§ 46.

Vyjavovanie skutočností o neverejnom hlavnom pojednávaní.

Kto proti zákazu vydanému súdom (§ 34, ods. 2) vyjaví nepovolanej osobe skutočnosť, o ktorej sa dozvedel v neverejnom hlavnom pojednávaní, potresce sa, ak nejde o čin prísnejšie trestný, súdom pre priestupok väzením od troch dní do troch mesiacov alebo peňažným trestom od 1.500 Kčs do 25.000 Kčs.

§ 47.**Zrušovacie a pozmeňovacie ustanovenia.**

(1) Zrušujú sa všetky predpisy, odporujúce tomuto zákonu, najmä zákon č. 68/1935 Sb. Ustanovenie § 128 zákona č. 131/1936 Sb. zostáva nedotknuté.

(2) V § 212 tr. ř. sa pripojuje ďalšia veta: „Ak je toho názoru, že je príslušný Štátny súd, vysloví len nepríslušnosť súdu, na ktorom bol podaný obžalobný spis, a uvedie tento dôvod.“

(3) Ustanovenie § 56, ods. 1 zák. zo dňa 11. marca 1931, č. 48 Sb., o trestnom súdnictve nad mládežou, sa mení a znie: „Príslušnosť Štátneho súdu sa vzťahuje i na osoby mladistvé; v konaní proti nim pred Štátnym súdom použijú sa ustanovenia §§ 37 až 39, § 40, ods. 2 až 5, § 44, ods. 1 a 2, § 45 a § 47, ods. 5.“

§ 48.**Účinnosť a vykonanie zákona.**

Tento zákon nadobúda účinnosť ôsmym dňom po vyhlásení; vykonajú ho ministri spravodlivosti, vnútra a národnej obrany v dohode so zúčastnenými členmi vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Nosek v. r.

Dr. Čepička v. r.

